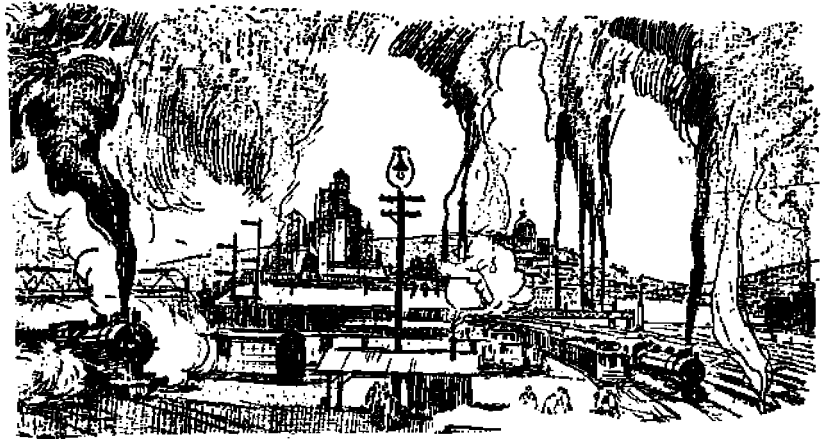

SUUR-SEKÄ PIENKAPITALISTIEN PYRKIMYKSISTÄ JA TYÖVÄEN LIIKKEISTÄ

Kirj. Anastatius.

EPÄILEMÄTTÄ olette huomanneet yleisen tilanteen työmarkkinoilla käyneen yhä huonommaksi itsellenne. Suoranaista työttömyyttäkin tällä kertaa on paljon kaikkialla. Työpäivää on pidennetty, missä se suinkin on ollut mahdollista. Palkkoja on laskettu huomattavasti joka alalla, toisilla kymmeniä prosentteja, kuten kuto- ja vississä osissa terästeollisuutta. Työkiihkoa on tavalla tai toisella lisätty kaikkialla työmailla, jotka ovat osankin ajasta olleet käynnissä. Täten on myöskin työtapa- turmien luku työssäkäyvien työläisten lukuun verraten lisääntynyt huimaavasti viime vuosina. Teollisuutauteihin nähden on asia yhä hirveämpi. Ja sikäli kun nuo uuden ajan mullistavat voimat mekaanillisella alalla: sähkö ja öljy, valtaavat enemmän ja enemmän alaa, voidaan yhä uusia ja parempia koneita ottaa käytäntöön teollisuuksissa. Muutamilla aloilla on tässä suhteessa edistytty viimeisen viiden vuoden ajalla niin, että työtä säästetään kymmenkertaisesti, toisin sanoen nuori poikanen voi nyt sähköllä ja öljyllä käypien koneiden avulla tuottaa niin paljon kuin viisi vuotta sitten tuotti kymmenen miestä.

Mikä tästä on seurauksena meihin työläisiin nähden? Jokapäinen yhä huutavampi elämän epävarmuus ja kurjuus. Jos työtä jollainkin saakin, ei tiedä milloin on tapaturmaisen kuoleman uhrina taikka ikuinen raajarikko, puhumattakaan erinäisistä teollisuustaukeista, jotka jo turmelevat lapsemme. Tähän suuntaan kulkeva kehitys tuo meille työläisille kirousta.

Mutta suurkapitalismille tämä on hyvää aikaa. Sen kehitys menee eteenpäin juuri tällaisina aikoina jätteläisaskelin. Pääomayhtymät järjestyvät, keskittyvät yhä lujemmin, sillä keskittyneenä ainoastaan ne voivat läpäistä tällaiset ajat.

PIKKUPORVARISTO SUURPÄÄOMAN ASEENA

Heikommat kapitalistit ja pikkuporvaristo ovat tällaisena aikana ahtaalla, ei persoonallisen asemansa takia, vaan säilyttääkseen itsensä edelleenkin keskiluokan osana. Paljon heitä joutuu suurpääoman pakkotamana luopumaan asemastaan ja alkamaan trusteille suoranaisiksi palkkalaisiksi. Käsittelemme tätä asiaa toisista syistä, nim. siitä, että tuo keskiluokalainen aines pelastaakseen itsensä keskiluokan osana, yrittää käyttää työväkeä ja työväenliikkeitä aseina. *Ja suurkapitalismi antaa sille tässä kaiken apunsa.* Miksi näin? Kahdeskin syystä. Ensiksikin keskiluokan on mahdollon pelastaa itseänsä pysyväisesti luokkansa siksi, että se olisi samaa kuin koko kapitalistisen talouden kehityksen pysäyttämistä, josta ei tule mitään. Luokkatietoiset kapitalistit tietävät tämän, ja luokkatietoiset työläiset myöskin tietävät tämän. Keskiluokkakin suurelta osalta tietää tämän, mutta heidän on pakko siitä huolimatta taistella luokka-asemansa puolesta ja käyttää siinä taistelussa työläisiä aseinaan, sillä keskiluokalla itsellään ei ole riittävästi yhteiskuntataloudellista voimaa, jota ilman voitokas yhteiskunnallinen kamppailu on kenellekään mahdotonta. Toiseksi, kapitalistit auttavat keskiluokkaa käyttämään työväenliikettä apunansa siitä syystä, että kun pikkuporvarilliset ainekset sekaantuvat työväenliikkeeseen, menettää se liike vallankumouksellisen luokkataistelutarmonsansa; se taantuu pikkuporvarilliseksi ja tulee siten riistojärjestelmälle, vaarattomaksi. Että näin on asia, siitä parhaimmat todisteet antaa tässä maassa sosialisti puolue ja nyt viimeksi Workerspaartyn nimellä kulkeva liike.

Sosialistipuolueen suhteen ilmenee suur-

pääoman pyrkimys tässä asiassa n. k. La-follettelaisessa, kolmannen puolueen liik-keessä kristalloituna. Sos. puolue kieltää nyt jo kokonaan luokkataistelun sekä yksi-tyisomistusoikeus järjestelmän poistamisen, julistaen avoimesti seuraavansa pikkupor-variston mukana, muinainen Washington ja Lincoln symbolinaan. Samaan pikkuporva-rilliseen suuntaan voimakkaasti kulkee Workersparty, siitä johtuen nykyinen sen sisässä oleva suuntatappelukin. Tämä lii-ke nousi useiden epäonnistuneiden muotojen kautta nykyiseen asuunsa ja on siinä rap-peutuva, kuten edeltäjänsäkin. Tämä näh-dään jo sen liikkeen itsensäkin taholta ja pelastukseksi kuolemasta esitellään jonkin-laista työmaa-solu järjestelmää puolueen uudeksi perustaksi. Pelastuminen kuiten-kin tällä tempulla on yhtä mahdotonta kuin kissan muuttaminen leijonaksi sen kautta, että se asetetaan leijonan häkkiin. Nuo liikkeet ovat jo syntyissään olleet langen-neet pikkuporvarilliseen, opportunistiseen syntiin ja kantavat sitä leimaa kuolemaan asti.

EROAVAISSUUS PERUSTEISSA

Parhaansa on suurpääoma tehnyt sekoit-taakseen keskiluokkalaista katsomusta I. W. W. liittoonkin, mutta teollisuusunionistinen järjestörakenne jo sinänsä asettaa sellai-selle pyrkimykselle vakavia esteitä. Ylei-nen lamaannus tällaisena aikana pyrkiä kui-tenkin ilmaisemaan itsensä puhtaasti prole-taarisessakin liikkeessä, mutta 'ero tässä asiassa puhtaasti proletaarisen liikkeen, I. W. W. liiton ja puol-proletaaristen, se on, pikkuporvarillisten liikkeiden, sos. puolueen ja Workerspaartyn välillä on yhtä suuri kuin niiden perusteissakin. Poliittinen puo-lue ollen syntynytkin alkujaan vaan siksi, että parlamenttien edustajapaikoista kes-kenään tappelevat pikkuporvarit ja heidän sukulaisensa, tuttavansa y. m. kannattajan-sa on täytyntä järjestää, se puoli aina saa-den edustajansa parlamenttiin, joka oli e-nemmän osannut hankkia itselleen jäseniä ja kannattajia ja täten siis edustajapaikois-ta ennen käyty järjestymätön rähinä ja tap-pelu muodostettiin järjestetyksi vaalitoimi-tukseksi. Tämä vaalitoimitus tapahtui vis-sien sääntöjen alaisena, joista säännöistä sit-temmin kehittyi vaalilait, ollen ne, kuten muutkin lait, luokkalakeja työläisiä vastaan ja kapitalistien eduksi. Näiden lakien mu-kaisesti nyt siis järjestetään poliittinen puo-lue, johon jäseniä haalataan kaikista luo-kista. On itsestään selvää, että tälle poh-jalle rakentunut liike, puolue, olkoon se ni-mellisesti mikä tahansa ja sanokoon edus-

tavansa ketä tahansa, se on ja pysyy taan-tumuksellisena eikä sitä voida asettaa palk-katyöläisistä muodostuneen järjestön rin-nalle luokkataistelussa. Kun työväenluo-kan on itse taisteltava oma vapautensa on sen tässä taistelussa myöskin luotava oma aseensa, palkkatyöväestön järjestö, joka perustuu työläisten luokkaeduille.

KUKA HYÖTYY PORAU SOPISTA?

Kun asia on, kuten edellä selostettu, ka-pitalistisen kehityksen kulkiessa aina nope-ammin äärimmäisyyttä kohti, pääomien keskittyessä yhä harvempiin käsiin; uudet voimat, öljy ja sähkö sekä niillä käyvät yhä paremmat ja täydellisemmät koneet ottaen paikkansa tuotannossa, täten lisäten työt-öntömiä työläisten lukua kun samalla suu-rentuu työssäkävien työteho, riisto, näin työläisten jokapäiväinen elämä käyden yhä epävarmemmaksi; ainaisessa jännitykses-sä pitäväksi helvetiksi. Tässä tilassa työ-väestö on pakoitettu taistelemaan elämäs-tään entistä enemmän ja katkerien koke-musten opettamana havaitsemaan yhteen suureen unioon teollisuuksittain järjestäy-misen välttämättömyyden, niin tässäpä työväen tielle astuukin kaikenlaisia lurjuk-sia ja niiden muodostamia liikkeitä teorioi-neen, porausoppeineen j. n. e., jotka kan-sainvälisessä mittakaavassa johtavat työvä-en luokkapyrkimykset harhaan. Milloin suoranaiset kapitalistien luutnantit, kuten edesmennyt Gompers alkatvat epäonnistu-maan työväestön pettämisessä, joukot jät-täen sellaisen liikkeen kuin A. F. of L., kuten tilastot osoittavat, silloin astuu näiden ku-kistuvien luutnanttien avuksi uusi suunni-telma ikäänkuin taitavan poliisin järjestä-mänä ja nyt vallankumouksen nimessä ale-taan vetämään joukkoja tuohon | työväen luokkapyrkimyksiä kavalasti jarruttavaan liikkeeseen. Tämä juuri on suurkapitalis-min toivo, sillä suurteollisuudessa, josta ka-pitalismi imee vahvimmin työväenluokan verta, siellä ei tuota A. F. of Laboria ole eikä sitä sinne tulekaan, tämän tietää yk-sinkertaisinkin ihminen, sillä eihän suurte-ollisuudessa nykyään ole enää ammattityötä juuri nimeksikään.

Kehoittaa näinollen työläisiä yhtymään A. F. of Laboriin ja sanoa sen olevan aino-an oikeutetun taloudellisen asean, vaikkakin tylsän mutta joka muka voidaan taistelussa teroittaa, on samaa kuin sanoa kahdelle tais-televalle: "toisella olkoon kivääri pistimi-neen mutta toisille on oikeutettua ja 'ame-rikkalaisen psykologian' mukaista taistel-la häntä vastaan ainoastaan tällä tylsällä puutikulla, joka kyllä taistelussa teroituu".

Kuka hyötyy loppukädessä tällaisesta opista? Suurkapitalismi!

TEHKÄÄ VALINTANNE TYÖLÄISET

On myönnettävä, että niinkauan kuin työväestö on tietämätöntä omista luokka-asioistaan, niinkauan se myös on joidenkin johtajien johdettavissa ei yksin lamaannusaikoina, vaan kaikkina aikoina. Tietoisuuden hankkiminen on siis ensimmäinen ehto. Mutta vaikkakin yksilöllinen itsekasvatus on välttämätöntä ja hyödyllistä, ei se kuitenkaan yksin riitä, eikä menestykään. Tarvitaan siis yhteistoimintaa tiedon hankkimisessakin. Me suomenkieliset työläiset olemme suurelta osalta kielellisistä syistä pakotettuja yhteisrienoissamme turvautumaan suomenkielisten keskinäiseen toimintaan. Sitä meillä onkin jokaisella paikkakunnalla missä vaan on useampia suomalaisia. Työväenliikkeen nimessä oleva toiminta keskuudessamme jakautuu kolmeen osaan: sos. puolueen osastoihin ja Workerspartyn osastoihin sekä I. W. W. liittoa kannattaviin klupeihin, Työväenyhdistyksiin j. n. e.

Edellä on jo tullut selostettua mitä ovat "poliittiset työväenpuolueet" ja minkä hyväksi siis menee se henkinen ja aineellinen apukin, minkä suomalaiset työläisetkin joutuvat osastojen kautta noille puolueille antamaan. Nuo puolueet ovat tulleet työväestön luokkatietoisien osan kirouksen esineeksi, sentähden että ne kaikella tavoin vastustavat työläisten järjestymistä teollisuusunioniin täten pelaten suoraan kapitalistien käsiin, vaikkakin ne teoriassa muka tunnustavat teollisuusunionismin välttämättömäksi, saadakseen siten työläisten kannatuksen. Vähäisemminkin luokkatunnon omaavan työläisen on siis helppo tehdä johtopäätös ja valinta: Järjestyä itse teollisuusunioniin, I. W. W. liittoon ja missä kielellisistä syistä on välttämättömiä olemassa teollisuusunionismia edustavat Klupit, Työväenyhdistykset j. n. e. liittyä niihin ja kohdistaa kaikki tarmonsä teollisuusunionismin rakentamisen ja kasvatustyön hyväksi. Se kysyy paljon työtä ja vaivaa sekä uhrauksia, mutta asiamme, työväenluokan vapaus, on sen arvoisen. Raskasta on meidän elämämme toverit, mutta taistelussa innostuu mieli, kasvaa tietoisuus ja taistelulla vaan voitetaan.

EI SYYTÄ EPÄTOIVOON

Kaikki ne, jotka tietoisesti tai tietämättään toimivat kapitalistisen vallan, palkkiorjuuden säilyttämiseksi, ovat erinomaisesti osoittaneet ihastustaan senjohdosta, että järjestössämme I. W. W. liitossa on kehitty-

nyt sisäistä erimielisyyttä siinä määrin, että se on johtanut liiton vakavaan tilanteeseen. Omien etujensa mukaisesti kukin työväenliikkeen nimellä kulkeva ryhmä ja puolue on selostanut tätä asiaa ja yrittänyt synnyttää epätoivoa teollisuuksittain järjestymiseen nähden. Korppiin tavoin ovat m. m. meidän suomalaiset sosialistiset ja kommunistiset lehdet räähkyneet toivossa, että kun se liitto nyt tuon sisäisen erimielisyyden takia heikkenisi, antaen siten heille suureman mahdollisuuden "ismiensä" nimessä keinotella. Ovatpa nuo vanhat tunnetut keljut nyt muka kauhistuneet sitäkin, kun jotkut hultittomat järjestömme toimitsijat turvautuivat porvarilliseen oikeuteen keskinäisessä erimielisyydessään. Vaikkakin sellainen teko on halveksittava ja on järjestömme sen konventsiooninsa kautta tuominut, niin tuntuu siltikin noiden politiikusten "kauhistuminen" koiramaiselta; noiden, jotka itse ovat turvautuneet mitä mustimpiin tekoihin työläisjäseniensä luokkapyrkimysten nujertamiseksi. Injunksionit, vesiosakeet, poliisinkapula, lakkolaisten lasten matorahojen kavaltaminen, punaorvoilla keinoitteleminen, imperialistien veristen pyrkimysten legioonahommilla auttamis yritykset y. m., y. m. lukemattomat, kaikkea moraalialla vailla olevat keinot ovat heidän mustan historiansa täytteenä. Nämä nyt kauhistuvat porvareihin turvautumista, räähkyvät että katsokaa, mehän olemme sitä sanoneet! Vetäen vielä sen hullunkurisen johtopäätöksen kuinka muka I. W. W:ssä oleva riita on todisteena teollisuusunionismin rakentumisen mahdottomuudesta ulkopuolella ammattiunionien ja kehoittaen yhtymään kuoleviin ammattiunioniin sekä valtaamaan niissä lihavat leipäpaikat heille. Sanallakaan eivät nämä keljut koskettele niihin perussyihin, jotka järjestössämme ovat sisäisen riidan aiheuttaneet. He kyllä tietävät kuinka kapitalistiluokan lukuisat kätyrit ovat hyökänneet järjestöömme vastaan; tervaukset, karkoitukset, hirttämiset, vangitsemiset, oikeusilvelyt y. m. ovat jokapäiväisiä kokemuksia järjestömme laajalle jäsenistölle. Huikeat ovat ne rahasummat, joita kapitalistiluokka on luovuttanut järjestömme hävittämiseksi. Se ei ole siinä sittenkään onnistunut ja koska I. W. W. liitto seisoo vielä edelleenkin sitä vastassa mainehikkaasti, niin ei ole epäilemistäkään, etteikö kapitalistiluokka luovuttaisi rahoja edelleenkin sen murskaamiseksi; ei yksin ulkoapäin vaan sisältäkin — poraamalla. Ketä ovat ne alhaiset oliot, jotka heidän aseikseen ovat antautuneet, siihen saamme silloin tällöin vastauksen. Ei tarvitse omata filosofistin tite-

liä ymmärtääkseen, että puhtaasti palkkatyöläisistä muodostuvassa järjestössä ei voi ilman kapitalistiluokan suunnitelmallista työtä syntyä ja kehittyä riitaa, jota voisimme verrata nykyiseen liittomme sisäiseen tilanteeseen. Mutta tämän seikan selittäminen ei ole mieluista poliittisille keljuille, enempää kuin yleensä totuuden julkituominen luokkataistelusta. Sehän osottaisi järjestöme suuren merkityksen palkkaorjien aseena kapitalisteja vastaan ja siksi he juuri siitä vaikenevat. Sensijaan pyrkien selittämään, että ne ja ne työläisaineokset järjestössämme omaavat sellaisen ja sellaisen maailmankatsomuksen; toimivat niin ja niin tai eivät toimi mitään ja vielä päälliseksi järjestö on kilpaileva unio, josta kaikesta se riita sitten muka johtuu. Täten tietysti yritetään katke-roidaan jäsenistön kesken mielipiteitä toinen toistaan vastaan ja siis pahennetaan asiaa jättämällä syyllinen, kapitalistiluokka rauhaan tekemään yhä saatanallisempia suunnitelmia.

I. W. W. liitto ei ole kuitenkaan syntynyt ihmisten mielipiteiden perusteille, vaan on

sen synnyttänyt kapitalistisen järjestelmän kehittämä taloudellinen tilanne. Se syy on olemassa edelleenkin ja palkkatyöväestön on elämänsä tähden järjestäydyttävä, ei ammattiuinioihin, vaan teollisuusyksittäin, kuten tämän kirjoituksen yhteydessä on osoitettu.

Ei siis syytä epätoivoon, vaan kulkekaamme reippain mielin eteenpäin joukkona valvoen asioitamme.

Vuosikymmenen toisensa jälkeen ovat kapitalistien kaikenlaiset agentit, pelastajat, politikoitsijat y. m. s. pettäneet työläisiä. Tämä asiantilanne ei paljon parane sillä, että työläiset petosten jälkeen ja verikasteiden läpikuljettua kiroavat johtajansa, maisterit ja everstit, julistaen uusien johtajainsa kautta heille kuolemantuomioita ja kuitenkin niiden asemasta pistävätkin kättä, vaan on työläisten kerta-kaikkiaan riuhtaistava itsensä irti heistä ja toimittava itse suoraan koko kapitalistista maailmaa vastaan teollisuusunioiden kautta.

Järjestykää työläistoverit. Se on elämämme ainoa ehto.

PÄIN TULTA

(Omistettu Suomen Punaisten Muistolle)

Kirj. Jack Martin.

*Päin tulta! soi viesti yli maan
ja tykit säestää, kutsuu toimintaan.
Myös häipyä tuskat, murheen musta yö,
kun köyhälistön suuri hetki lyö.*

*Päin tulta marssii ryysyjoukko tuo
ja into, soitto punaa posket nuo.
Ja kuulat vinkuu viime virttä vielä,
miss' astuu sankar' joukko taiston tiellä.*

*Tuhat tuskaa kertoi talvinen taistojen tanner
tuolla Suomen salomailla pakkasyössä,
ja punaiselta loisti luminen manner;
sen värjäs se joukko, joka kulki työssä.*

*Tuhat tuskaa kertoi myös vankilan muuri,
miss' raataja työn sai henkensä heittää
ja aatteensa, vaivansa, mi oli niin suuri.
Sorakumpuin santa ne ruumiit nyt peittää.*

*Vääryyttä, vainoa kertovat haudat
ja kolkkojen korpjen jylyt puut.
Nyt kansaa hallitsee valkopyövelit
ja leipää huutavi orpojen suut.*

*Raskaimman taakan sai kantaa kansa,
miehet ja naiset, ain' lapsista asti.
Ja talvisen taistojen kavala ansa
lastensa verellä itsensä kasti.*

*Vaan — Päin tulta, yhä kutsu soi.
Ei vaiken se ääni, ei se soi,
kuni ukkosen pauhina maan ääriin asti,
maan, mi veljemme verellä kasti.*

*Päin tulta! yhä jylyhänä kaikuu,
se hurraa huutomme, se raikuu,
miss' nälkäinen joukkomme kulkee
ja tuhannet tuskat sieluunsa sulkee.*